

TOIVO KOIVISTO

Toisenlainen Eurooppa on mahdollinen

Yllä olevan tunnuksen alla kymmenistä kansalaisliikkeistä koostuva Helsinki 2006-verkosto järjesti 8.-10.9. samaan aikaan ASEM-kokouksen kanssa rinnakkais- ja osin vastatapahtumia tärkeistä Eurooppaa ja koko maailmaa koskettavista kysymyksistä. Monet kansalaisjärjestöjen seminaarit ja keskustelutilaisuudet käsittelivät suuria yhteiskunnallisia ja globaaleja ongelmia, jotka puuttuivat tyystin EU-eliitin järjestämän ASEM-tapahtuman asialistalta.

Vaihtoehto EU:lle-liike järjesti oman mielenkiintoisen kaksipäiväisen Euroopan tulevaisuuskonferenssinsa, johon osallistui edustajia eri maiden EU-kriittisistä kansalaisjärjestöistä. Tapahtumassa käsiteltiin muun mu-

assa EU:n militarisoitua, kuolleen perustuslain henkiin herättämistä ja demokratian puutetta EU:ssa. Myös elämästä EU:n ulkopuolella keskusteltiin norjalaisen ja sveitsiläisen puheenvuoron pohjalta.

Valtamedian suhtautumista kymmenien kansalaisjärjestöjen järjestämiin tapahtumiin ei voi kuin ihmetellä, niin perusteellisesti niistä on vaiettu. Samoin kuin noin 3000 osallistujaa koonneesta rauhanomaisesta mielenosoituksesta. Se sijaan poliisioperaation luonteen saaneesta parinkolmenkymmenen anarkistin torsoksi jääneestä pikku tapahtumasta on jaksettu jauhaa viikko tolkkulla.

Tutkittu juttu:

Hallitus valehteli EU-jäsenyyttä ajaessaan

-sivu 3

VEU järjesti Euroopan tulevaisuuskonferenssin

-sivut 4-5

Himangalla vastustetaan EU:ta edelleen

-sivu 6

Minne katosi pohjoismainen solidaarisuus?

-sivu 8

PÄÄKIRJOITUS

Miksi valtamedia vaikenee?

TOIVO KOIVISTO

Suomessa järjestettiin syyskuun alkupäivinä kymmeniä kansalaisjärjestöjen seminaareja, konferensseja, mielenosoituksia, kansalaistoreja ja muita tapahtumia. Valtiollinen taho järjesti Asemuippukokouksen, jota mainostettiin suurimmaksi valtionpäämiesten tapaamiseksi, mitä Suomessa on koskaan järjestetty.

Miten on mahdollista, että maamme tiedotusvälineet pystyvät täysin vaikenemaan esim. 9.9. Helsinki 2006 -verkoston järjestämästä suuresta tapahtumasta Helsingissä Rautatientorilla. Suurmielenosoituksen teemana oli Toisenlainen Eurooppa on mahdollinen, siinä vaadittiin oikeutta työelämään, oikeutta julkisiin palveluihin, oikeutta turvapaikanhakijoille ja siirtolaisille, oikeutta luonnolle ja ihmisille ja oikeutta ja rauhaa – ei sotilasliitoille ja sodille. Tapahtuma keräsi yli 3000 ihmistä järjestötorille, marssille ja iltatapahtumaan. Tapahtuman järjestäjinä olivat kymmenet kansalaisjärjestöt ja liikkeet.

Torstaina 7.9. aloitti IPPNW – Lääkärit ydinsotaa vastaan järjestöyhteistyössä IPB:n International Peace Bureauun kanssa kansainvälisen kolmipäiväisen konferenssin. IPB myönsi Sean MacBride-rauhanpalkinnon kansainväliselle Mayors for Peace -verkostolle. Tähän mennessä Mayors for Peace -verkostoon on liittynyt yli 1400 kaupunkia ympäri maailman. Verkosto vaatii ydinaseiden täydellistä hävittämistä maailmasta vuoteen 2020 mennessä. Tästäkään ei ole valtamedia kertonut mitään.

Runsaan viikon aikana järjestettiin mm. seuraavia tapahtumia: Dialogi puolueista ja globaalista demokratisoinnista, Yhteyden luominen yli rajojen (kokemuksia rasismien ylittämistä), Building constitutions democratically, Läpinäkyvyys EU:ssa, Reilut pelisäännöt globalisaatioon, Islam, peace and democracy, The global and the located, Aasia ja Eurooppa kohtaavat ASEM -huippukokouksessa, Uusliberalismia ja sotaa vastaan, Köyhdytetty uraani – 4,5 miljardin vuoden tautiriski jne. jne.

Yhtenä tärkeänä tapahtumana oli vielä VEU:n oma kaksipäiväinen kansainvälinen 10. Euroopan tulevaisuuskonferenssi, josta lisää toisaalla tässä lehdessä. TEAM piti myös laajennetun hallituksen kokouksensa Helsingissä. TEAM:in seuraava vuosikokous pidetään Sveitsissä.

Paljon positiivisia asioita käsiteltiin näissä tapahtumissa ja keskusteltiin laajalti, ihmiset tapasivat toisiaan, vaihtoivat mielipiteitä rauhanomaisissa merkeissä. Siitä huolimatta, tai ehkä juuri siksi toimittajat eivät ole kertoneet näistä asioista. Onko toimittajien helpompi aina ottaa esille negatiiviset asiat, kuten mellakan uhka, muutama heitetty kaljapullo ja olla piittaamatta, mitä kansalaiset todella haluavat? Suomessa tarvitaan keskustelemaan, tutkivaa journalismia, eikä tätä kaikkea tasapäistävää sensuurinnälkäistä julistusta.

Lauantai-iltana 9.9 "melkein" paikalla Kiasman nurkalla olleena, ohjauksellani, en voinut muuta kuin ihmetellä sitä mallia minkä suomalainen poliisi oli ottanut vuosia sitten Göteborgin ja Kööpenhaminan tapahtumista. Poliisi piiritti suuren määrän ihmisiä, mielenosoittajia ja enimmäkseen sivusta seuranneita, ei kommunikoinut selvästi ja pidatti umpimähkään heistä suuren määrän.

Olisihan se ollut peräti noloa, jos poliisi ei olisi saanut yhtään henkilöä pidätetyksi, kun se kerran oli värvännyt Helsinkiin suuren määrän maakuntien poliisivoimaa.

Toivottavasti tällä poliisioperaatiolla ei ollut tarkoitus karkottaa kansalaisia, nuoria ja aktiiveja pois ja torjua jokaisen kansalaisen oikeutta vapaaseen mielipiteen ilmaisuun.

Lea Launokari

VEIKKO KOIVUSALO

Vetoamus toisenlaisen Euroopan puolesta

Eurooppa on tärkeiden valintojen edessä. Suurin osa kansalaisista toivoo vaihtoehtoja työttömyyden, pätkätöiden, toimeentuloturvan puutteiden ja monien julkisten palvelujen heikentymisen leimaamalle arjelle. Euroopalta odotetaan vaihtoehtoja sotien ja ilmasto-
muutoksen uhkille.

Muutoksen toiveista kertovat Euroopan unionille esitetyn perustuslain hylkääminen Ranskan ja Hollannin kansanäänestyksissä, ammattiyhdistysliikkeen ja kansalaisjärjestöjen mielenosoitukset sekä uusliberalistista politiikkaa toteuttaneiden hallitusten vaalitappiot monissa maissa.

Euroopan unionin johtajat pyrkivät kuitenkin jatkamaan kuin mitään tarvetta uudelleenarvioihin ei olisi. Valitettavasti näin näyttää toimivan myös Suomen hallitus Euroopan unionin puheenjohtajana.

Helsinki 2006 -verkosto vetoaa toisenlaisen Euroopan puolesta:

– Haluamme oikeutta työelämään. Joukkoyhteisöjen, työttömyyden ja pätkätöiden

turvattomuudesta on päästävä eroon. Jokaiselle on turvattava oikeus mielekkääseen työhön, riittävä toimeentuloturva ja oikeus osallistua työelämää koskevaan päätöksentekoon.

– Haluamme oikeutta julkisiin palveluihin. Ne ovat perusoikeus, jota ei pidä alistaa kauppatavaraksi. Koulutusta, terveydenhuoltoa ja muita julkisia palveluja ei saa alistaa EU:n palveludirektiiville eikä Maailman kauppajärjestön vapaa-
kauppasopimuksille.

– Haluamme oikeutta turvapaikanhakijoille ja siirtolaisille. Maahanmuuttajille on turvattava samat oikeudet kuin muillekin. Emme hyväksy rasismia emmekä halua elää linnake-Euroopassa. Avoimuus ja moninaisuus eivät ole uhka vaan rikkaus.

– Haluamme oikeudenmukaisen ja rauhanomaisen maailman. Vastustamme sotilasliitot, asevarustelua ja sotia. Tarvitsemme oikeutta, ei pommeja. Euroopan on toimittava Irakin ja Palestiinan miehityksen

lopettamiseksi ja vastustettava USA:n mahdollisia uusia hyökkäyksiä.

– Haluamme oikeutta luonnolle ja ihmisille. Ilmastomuutos on vakava osoitus siitä, miten nykyinen kehitys uhkaa koko ihmiskunnan tulevaisuutta. Euroopan on toimittava edelläkävijänä energian säästössä, uusiutuvan energian käytössä ja päästöjen vähentämisessä.

– Haluamme kaikkien ihmisten ja kansojen tasavertaisiin oikeuksiin perustuvan Euroopan unionille esitettyä markkinoiden vapautteen perustuvaa ja unionia militarisoivaa perustuslakia emmekä sen ratifioimista Suomessa ilman kansanäänestystä.

– Kutsumme mukaan keskusteluun ja yhteiseen toimintaan näiden tavoitteiden puolesta. Toisenlainen Eurooppa on mahdollinen!

Helsinki 2006 -verkosto

Vaihtoehto EU:lle-lehti

Julkaisija: Vaihtoehto EU:lle
Tiedotuskeskus ry
Päätoimittaja:
Lea Launokari
Osoite: Mäkelänkatu 62 C
(kulku A-portaan kautta),
00520 Helsinki
Puh. (09) 682 3422, fax. (09)
682 3544
Sähköposti: veu@co.inet.fi
internet: www.veu.fi
Pankki:
Sampo 800015-926663
Painopaikka:
Kangasalan Lehtipaino OY

Vaihtoehto EU:lle vuodelle 2006 valittu hallitus:

Lea Launokari,
puheenjohtaja
puh.k. (09) 298 1588
e-mail:
lea.launokari@nettilinja.fi
Mauri Nygård,
varapuheenjohtaja
puh.k. (06) 8340500
gsm. 0400 540 678
e-mail: mnyg@pp.kpnet.fi
Arto Viitaniemi
puh.t. (09) 7743 8152
gsm. 041 460 6916

e-mail:
arto.viitaniemi@kolumbus.fi
Leena Brunberg
gsm. 050 539 5087
e-mail:
leena.brunberg@pp.inet.fi
Thomas Wallgren
e-mail:
thomas.wallgren@helsinki.fi
Joonas Laine
Päivi Eskola
puh. (02) 253 9313
e-mail:

paivi.eskola@pokabaana.net
Antti Miekkavaara
Varajäsenet:
Mirva Tossavainen
gsm. 050 596 6930
e-mail:
mirva.tossavainen@yahoo.co.uk
Tanja Pelttari
e-mail:
tanjapelttari@hotmail.com
Leena Nylund
puh. (02) 244 6311
Stig Lång

Teijo Virolainen
puh. 040 728 0465
Pääsihteerit
Jussi Lilja
gsm. 0400 722 706
sähköposti: jussi.lilja@iki.fi
toimistonhoitaja
Leena Brunberg
puh. (09) 682 3422
fax (09) 6823544
sähköposti veu@co.inet.fi

Niinkö on jos siltä näyttää?

Kuten tiedämme, politiikkaa tehdään suljetuissa kabineteissa, ja vain osa siitä päätyy julkisuuden valokeilaan. Siitäkin osasta, joka kansalle näkyy, suuri osa on päättäjien itsensä valikoimaa ja siis tiettyjä tarkeituvia palveluita.

Anne Kosken väitöskirja "Niinkö on jos siltä näyttää?" (Tutkijaliitto, 2005) käsittelee näyttämisen merkitystä politiikassa, ja esimerkkitaupaukseksi hän on ottanut Suomen EU-jäsenyysneuvottelut siten kuin ne näyttäytyivät ja näytettiin TV-uutisissa neuvotteluprosessin kuluessa. Koski painottaa nimenomaan sitä, mikä näytetään, ei sitä, mitä sanotaan: "Väitän, että näyttäminen on suosittu keino vihjata julkisesti asioista ja pitää esillä merkityksiä, joista ei voida puhua tai joista ei haluta kantaa avoimesti puhumalla poliittista vastuuta."

Se, millaisessa valossa Suomen poliittinen johto näyttää ja näyttäytyä, riippui Kosken mukaan suurelta osin kansainvälisestä viiteryhmästä, johon johto halusi samastaa itsensä. "Valtioiden välillä vallitsee kansainvälinen arvovaltahierarkia, jossa eri toimijoilla on erilaisia maineeseen perustuvia valta-asemia. Siihen millaisen valta-aseman saa, voi vaikuttaa näyttäytymällä oikeassa ryhmässä ja oikeanlaisten asioiden tiimoilta."

EU-jäsenyys viiteryhmäpolitiikkana

Viiteryhmäteema oli esillä koko neuvotteluprosessin ajan, ja liittymisen jälkeenkin Suomi on mielistellyt EU-mahtejam. sitoutuessaan yhteiseen valuuttaan ensimmäisten joukossa. Lipposen hallitusten EU-politiikan kärki, pyrkiminen kaikkiin ytimiin, sopii luontevasti tähän samaan kuvioon - toisten odotusten täyttämiseen.

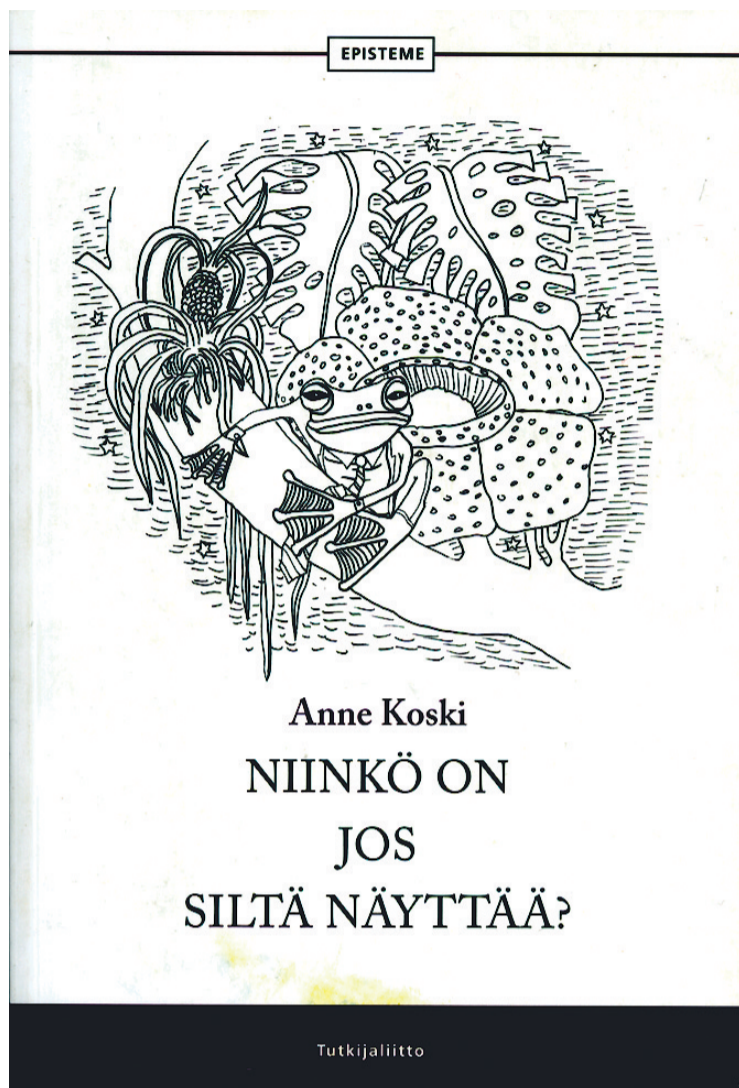
Viiteryhmäpolitiikan osuus korostui, sillä jäsenyysneuvottelujen aikana ei ollut selvää, mitä konkreettisia hyötyjä jäsenyys toisi. Suomen teollisuus oli 1991 todennut, että ETA-jäsenyys täyttäisi sen tarpeet varsin pitkälle, eikä hallitukseen eduskunnalle antamasaan selonteossa nähnyt taloudellisia argumentteja ratkaisevina. Turvallisuuspoliittinen hyöty taas ei ollut sellainen peruste, joka olisi voitu sanoa ääneen.

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka

Jäsenyysneuvotteluiden kaksi kiusallisinta aihetta olivat yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (YUTP) sekä maatalouspolitiikka.

Valtioneuvoston selonteossa EY-jäsenyyden vaikutuksista tunnustettiin, että se toisi merkittäviä velvoitteita ja että pysyvät erivapaudet ovat vaikeasti saatavissa. Puolueettomuuspolitiikalla kuitenkin oli kansan tuki.

Niinpä Suomen johto pyrki

Anne Koski NIINKÖ ON JOS SILTÄ NÄYTTÄÄ?

Tutkijaliitto

julkisuudessa mielikuvaan, ettei EU-jäsenyys tulisi muuttamaan merkittävästi Suomen ulkopoliittikkaa tai turvallisuuspoliittista asemaa.

Ajatusta puolueettomuuden ja EU-jäsenyyden yhteensovit-tamismahdollisuudesta pidet-

tiin yllä neuvottelujen loppuun saakka. Maastrichtin veloitteiden sisällöllä arvuuttelu jatkui aina kansanäänestystä edeltäviin päiviin asti, jolloin hallitus joutuu pahemmat väärinkäsitykset torjuakseen kertomaan Suomen aikeen hakea

WEU-tarkkailijaksi EU-jäsenenä.

Mutta aivan kuten asia varmasti laskelmoitiin, vastustajat eivät viidessä päivässä ehtineet tehdä asiasta suurta numeroa.

Valtiovallan taktiikka koko neuvottelujen ajan oli yksityiskohtiin menemisen välttely, jolloin voitiin antaa ymmärtää kaikkien vaihtoehtojen olevan avoimia. Näin selvän kannan ottamista asioihin voitiin viivyt-tää.

Maatalouspolitiikka

On arvioitu, että neuvotteluhetkellä maatalouden tuottajahinnat olivat EU:ssa lähes puolta alemmat kuin Suomessa, joten jäsenyys merkitsi valtavaa tulonmenetystä Suomen viljelijöille. Tämän tosiasian kääriminen kauniiseen pakettiin oli haasteellinen tehtävä. Niinpä Suomi yritettiin saada määritellyksi "epäsuotuisaksi alueeksi", jolle myönnettäisiin ns. pohjoista tukea.

Neuvottelujen kuluessa jouduttiin antamaan kaikissa keskeisissä kysymyksissä periksi. Niinpä, kun neuvottelutulokseen päästään maaliskuun alussa, on Suomen tiedotustilaisuuden tunnelma kalsea: tulos on vaikeasti selitettävissä kansalle.

Niinpä tilaisuuden jälkeen hallitus antaa ymmärtää, että neuvottelutulos ei olisikaan lopullinen, vaikka EU:n mukaan neuvottelut ovat jo päättyneet. Näin ministerit koettavat edelleenkin ylläpitää tuloksen avoimuutta, joka voidaan taistelemalla muuttaa. Sitten syyskuun alussa il-

mestyy Helsingin Sanomien mielipidekysely, joka vaikuttaa "lännettäjiin" pommin tavoin: jäsenyyden kannattajia on vain 2% enemmän kuin vastustajia.

Ministeri valehtelee kameralle

Epäselvyyksien vuoksi maatalousministeri Pesälä joutuu median tentattavaksi. "Kuva näyttää häpeämättömästi lähikuvissa, millaisiin ilmeihin ja eleihin maatalousministeri Pesälä yrittää torjua käsitystä siitä, että maatalousdessa olisi selvittämättömiä asioita. Pesälällä on pahoja nykimisilmeitä kasvoillaan, hän huojuu ja on ajoittain pelokkaan näköinen. [...] Toimittaja kysyy Pesälältä edellisen päivän EU-keskustelussa ilmennyttä asiaa. Oliko hänen ministeriönsä ylijohtaja väärässä kertoessaan, että ympäristötuista ja lisähinnoista ei ole sopimusta EU:n kanssa. Ministeri Pesälällä on edellä mainittuja ilmeitä astetta pahempaa puoli-kuvassa, kun hän joutuu todistelemaan oman kansliapäällikkönsä olleen väärässä. [...] Kuvajakso paljastaa yksiselitteisesti, että ministeri on stressaantunut joutuessaan julkisesti valehtelemaan kameralle."

Valehteluun pakotti pelko jäsenyyden kohtalosta kansanäänestyksessä.

Joonas Laine

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus: EU:n kehitys kulkee väärään suuntaan

Suomen hallitus suunnittelee EU:n perustuslain ratifiointia tulevan syksyn aikana. Hanke on kummallinen osoitus Vanhasen hallituksen kansalaismielipiteen kunnioittamisesta tai edes halusta kunnioittaa niiden maiden kansalaisten mieltä, joilta on mieltä pidetty perustuslaista kysytty. Tosi-asioiden tunnustaminen olisi viisas neuvo tilanteessa, jossa jokainen ymmärtää, ettei nykyinen perustuslakiesitys tule koskaan voimaan.

Samaan aikaan Saksa ja Italia ovat ottaneet asiakseen elvyttää perustuslain. Italian sisäministerin Giuliano Amaton kokoon kutsuma "viisai-

den ryhmä" koostuu entisistä pääministereistä ja komission jäsenistä. Amato itse oli perustuslakiesityksen laatineen konventin varapuhemies. Ei liene yllätys, ettei ryhmä aio esittää mitään uusia ajatuksia EU:n kehitykselle. Ryhmä keskittyyneekin pohtimaan millä keinoin nykyinen perustuslaki mahdollisimman pienin muutoksien saadaan jäsenmaissa hyväksytyksi.

Kun siis nykyinen hallitus pitää esitystä hyvänä, olisikin tärkeää, että perustuslain sisällöstä käynnistettäisiin laaja keskustelu.

Kaatuneessa esityksessä on runsaasti kiinnitetty huomiota EU:n sotilaallisen iskuky-

vyn tehostamiseen. Se vaatii jäsenvaltioita kasvattamaan jatkuvasti puolustusmäärärahojaan. Se tukee jäsenvaltioiden yhteistyötä aseteknologian kehittämisessä ja asevarustelussa. Perustuslakiesitykseen sisältyvä sotilaallinen toimeksianto on kuin kopio Naton vastaavasta ja asettaa YK:n roolin toisarvoiseen asemaan sotilaallisen voiman käytössä. Se on perustamassa USA:n tapaan kansainvälisiä sotilasjoukkoja, jotka turvaavat EU:n edut kaikkialla maailmassa.

Kehitys osoittaa, että EU:n piirissä elää voimakkaana pyrkimys imperialistiseksi suurvallaksi, joka rakentaa tulevaisuuttaan viime kädessä

aseisiin perustuvaan oman edun tavoitteluun. Se rakentaa valtiota, joka valmistautuu kansainvälisen yhteisvas-tuun asemesta keskinäiseen kilpailuun. Se pakottaa EU:n alueella eri maiden työntekijät kilpailemaan keskenään vähenevästä työpaikoista. Se koettaa murentaa ay-liikkeen vuosikymmenten saavutuksia. Sen arvot ovat kaupallisuuteen ja voitontavoitteluun perustuvia ja nyt ne halutaan perustuslailla vahvistaa!

10. Euroopan
tulevaisuuskonferenssi
9.9.2006 Helsinki

Mihin menet Eurooppa?

Rakennusliiton tiloihin 8.-9.9. kokoontunut järjestyksessä kymmenes Euroopan tulevaisuus konferenssi kokosi yhteen keskustelijoita eri puolilta Eurooppaa. Vaikka osallistujien kotimaiden suhteet Unioniin vaihtelivat, oli kiinnostus sen tulevaisuudesta yhteinen.

Konferenssin puhujalista oli vakuuttava, sillä paikalle saapui peräti kaksi Euroopan parlamentin jäsentä, **Hélène Goudin** sekä **Esko Seppänen**. Jälkimmäinen arvosteli Suomen intoa ratifioida EU:n perustuslaki, joka tulee johtamaan myös Suomen osallistumiseen kansainvälistä lakia rikkoviin sotatoimiin. Myös Vaihtoehto EU:lle-tiedotuskeskuksen puheenjohtaja **Lea Launokari** kritisoi omassa puheenvuorossaan suomalaisten poliitikkojen intoa ratifioida perustuslaki vieläpä ilman kansanäänestystä.

"Juuri mikään mitä meille Euroopan Unioniin liittyessä luvattiin, ei ole toteutunut. Nyt samat poliitikot lupaavat, ettei Suomi menetä itsenäisyyttään ratifioidessaan uuden perustuslain. Kannattaako heihin luottaa tällä kertaa?" Launokari kysyi.

uotsalainen Goudin kertoi hdessä Tanskan **Lave rochin** elämästä eurottomassa yhteiskunnassa. Sekä tanskalaiset että ruotsalaiset pitivät yhteisvaluuttan sitoutumattomuuttaan hyvänä ratkaisuna. Rahaliiton ulkopuolella syytely ei suinkaan johtanut maiden talouden romahtamiseen, vaikka innokk-

Veu:n järjestämässä Euroopan tulevaisuuskonfressissa oli runsas kansainvälinen osaanotto.

aimmat yhteisvaluutan puolestajat näin väittivätkin. Sekä Ruotsissa että Tanskassa pidetään kuitenkin kokoajan yllä keskustelua siitä, pitäisikö aikaisemmat päätökset pyörittää ja liittyä EMU:un. Goudinin ja Brochin mielestä taktiikka on sama, jota on aiemminkin sovellettu Euroopan Unionissa tärkeiden päätösten jouduttua kansalaisten tyrmäämiksi.

Väärin äänestäneet laitetaan äänestämään niin kauan, että tulee oikea tulos. Norjan **Kim-André Åsheimin** ja Sveitsin **Lukas Reimann** kertoivat elämän jatkuneen normaalina, vaikkeivät heidän maansa ole liittyneet unioniin, mutta tunnustivat myös pyrkimyksen hituttaa maat vähitellen unioniin.

Professori **Heikki Patomä-**

ki esitteli näkemyksensä unionin mahdollisista tulevaisuuksista. Patomäen mukaan unionin tulevaisuutta on vaikea ennustaa, sillä siitä saattaa tulla esimerkiksi USA:n kanssa kilpaileva imperiumi tai globaalin tasa-arvon lähettiläs. Unionin suuntaan vaikuttavat erittäin paljon ne päätökset joita tehdään juuri nyt. Esko Seppäsen näkemykset Euroo-

pan unionin militarisoinnista ja **Argo Loon** esittelemät kokemukset Eestin uudesta jäsenyydestä antoivat melko pessimistisen kuvan siitä mihin olemme menossa. Tämän hetkinen suuntaus vie Eurooppaa kohti yhä jyrkempää voimapolitiikkaa.

Olemme mukana sotilasliitossa

Euroopan parlamentissa Suomea edustavan Esko Seppäsen mukaan Euroopan unionin puolustusta laitetaan toimintakuntoon täyttää päättä, vaikka perustuslakia ei olekaan saatu hyväksytyksi. Myös Suomi on jo antanut pirulle pikkusormen ryhtyesään valmistelemaan omaa joukko-osastoa nopean toiminnan taistelujoukkoihin.

Tarkkana käänöksissä

"Englanninkielinen sana defence sisältää paljon muutakin, kuin suomenkielinen vastineensa puolustus. Sen merkityksiin uppoavat niin nopeatoiminnan joukkojen toisella puolen maailmaa tekemät hyökkäykset kuin liitovallion jäsenen toisilleen antama turvatakuukin", Seppänen selittää.

Käännöksen epätarkkuudesta tulee merkittävä asia siinä vaiheessa, kun suomeksi tarkoitetaan puolustusliittoa ja englanniksi jotain aivan muuta. Samaa taktiikkaa on Seppäsen mielestä käytetty myös puhuttaessa unionin iskujoukkojen tehtävistä.

"Suomessa käytetään ilmausta "rauhanpalauttaminen", kun taas unionin alkuperäisissä sopimuksissa puhutaan rauhaan pakottamisesta. Meillä Suomessa haluttiin luoda mielikuva rauhanturvaamisen kaltaisesta kaikkien osapuolten hyväksymästä operatiosta, vaikka rauhaan pakottaminen tarkoittaa itse asiassa suoraa puuttumista toisen maan asioihin myös ilman mitään suostumuksia", täsmentää Seppänen.

Kansainvälinen laki jäämässä unholaan

Suomi on perinteisesti kunnioittanut YK:n arvovaltaa, mutta unionin taistelujoukkojen toiminta ei uuden perustuslain mukaan tarvitse YK:n hyväksyntää. Joukot tulevat, samoin kuin Yhdysvallat Irakisissa, toimimaan "YK:n hengessä", mikä voi tarkoittaa lähes mitä tahansa. Seppäsen mukaan näin voidaan näppärästi piilottaa myös kansainvälisen oikeuden loukkaukset.

Kun taistelujoukkojen toiminta käynnistyy, muuttuu sotilasoperaatioon osallistumattomuus teoreettiseksi vaihtoehdoksi. Käytännössä kotiin jääminen on mahdotonta.

"Suomi, Saksa ja Hollanti tulevat muodostamaan oman osastonsa. Näin ollen kaikki maat harjoittelevat yhdessä ja

jakavat osaston sisäiset tehtävät keskenään. Jos osa tästä koneistosta jää tositalanteessa puuttumaan, lamaantuu koko osaston toiminta. Suomen kieltäytyminen estäisi näin ollen myös Saksaa ja Hollantia osallistumasta!"

Seppänen uskoo, että mahdollista kieltäytyjää painostettaisiin niin voimakkaasti, että päätös olisi pakko muuttaa. Tästä syystä hän näkeekin taistelujoukot pohjimmitaan vielä yhteistä puolustusta vakavampana uhkana. On todennäköistä, että tulevaisuudessa Suomikin joutuu, osana Euroopan unionin yhteistä puolustusta, tekemään päätöksiä, jotka ovat vastoin kansainvälistä lakia.

Esko Seppänen varoittaa EU:n militarisoimisesta.

Millaista on elämä unionin ulkopuolella?

Suomalaisessa poliittisessa keskustelussa käytetään usein perusteena Euroopan unionissa pysymiseen sitä, että unionin ulkopuolelle jääminen merkitsisi niin talouden kuin poliittisten suhteidenkin rapautumista. Norja ja Sveitsi ovat kuitenkin sangen tyytyväisiä poliittiseen ja taloudelliseen vapauteensa unionin ulkopuolella.

Vaikka maat ovat pysyneet unionin ulkopuolella, vaikuttaa se voimakkaasti niiden politiikkaan. Norja liittyi 1972 EEC alueeseen, mikä edelleen takaa heille pääsyn unionin sisämarkkinoille, mutta toisaalta velvoittaa heidät myös hyväksymään direktiivit. Norjalla on direktiiveihin veto-oikeus, jonka nojalla Norjan parlamentti voi kieltäytyä hyväksymästä direktiiveistä. Oikeutta on kuitenkin käytetty vain kerran ja silloinkin lähinnä kansalaisten rauhoittamiseksi ennen EEC-sopimuksen allekirjoittamista.

- Sittemmin olemme hyväksyneet tuhansia lakeja, jotka olemme saaneet suoraan Brysselistä. Yleensä uusien lakien hyväksymistä edeltänyt keskustelu on ollut sangen laimeaa ja leväperäistä, valittelee Kim-André Åsheim, nuoret EU:ta vastaan -liikkeestä.

Sveitsissä samanlainen yhdenmukaistaminen alkoi vuodesta 1988, jonka jälkeen lainsäädäntöä on pikku hiljaa muutettu EU-yhteensopivak-

- Norjalaisille valta päättää omasta rahapolitiikasta on erittäin tärkeä.

Kim-André Åsheim kertoi Norjan nuoret EU:ta vastaan -liikkeestä millaista on elämä EU:n ulkopuolella.

si. Tällä hetkellä jo noin 80 prosenttia talouslaeista on tarkistettu ja niistä on poistettu unionin lainsäädännön kanssa yhteen soveltumattomia kohtia.

- Sveitsiä valmistellaan koko ajan jäsenyyteen. Lainsäädäntöämme muutetaan samankaltaisemmaksi unionin lainsäädännön kanssa, jotta esteitä liittymiselle olisi mahdollisimman vähän. Valitettavasti tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että sveitsiläistä lainsäädäntöä usein heikennetään unionin tasolle, harmittelee Lukas Reiman Young4FUN -järjestöstä. Hän pahoittelee sitä, miten laaja poliittinen konsensus vallitsee siitä, että Sveitsin olisi parempi luopua päätösvallassa omiin asioihinsa ja siirtää se Brysseliin.

Demokratia vaarassa

Norjassa yhdenmukaistamiskehitys on johtanut monien hyvien hankkeiden lopettamiseen. Yksi niistä oli menestyksekkäästi toteutettu syrjäseu-

tujen tukemiseen tähdännyt ohjelma, jossa annettiin verohelpotuksia alueilla toimineille yrityksille. Tällainen tukitoiminta oli kuitenkin ristiriidassa unionin syrjäseutupolitiikan kanssa, joten se lopetettiin.

- Norjassa on nähtävillä lukuisia muitakin esimerkkejä, mutta niille kaikille on yhteistä se, että ihmisten valitsemien edustajien kädet on yhä useammin sidottu. Meillä on tässä valtava demokratiaongelma! Åsheim puuskahtaa.

Myös Sveitsissä pelätään demokratian hukkuvan unionin massiiviseen byrokraatiaan.

- Euroopan unioni keskittyy yhä enemmän keskushallinnon kehittämiseen paikallisen vallan kustannuksella. Myös kansalaisten elämää kontrolloidaan yhä tarkemmin. Unioni haluaa selvästikin olla se, joka päättää ja hallitsee, toteaa Reinmann.

Sveitsiläisillä on tällä hetkellä toimivat suorandemokratian kanavat, jotka nykymuotoisessa unionissa menetettä-

siin heti kun maa siihen liittyisi. Sveitsissä seurataankin Reinmannin mukaan tarkasti unionin kehitystä. Tällä hetkellä Euroopan unionia ei nähdä houkuttelevana vaihtoehtona, mutta jos kehitys kääntyisi kohti monimuotoista itseäisten valtioiden liittoa kohti, saattaisivat monet muuttaa mielipiteensä.

- Valitettavasti tunnumme olevan valvuosien päässä selaisesta tilanteesta, jossa unionin suunta muuttuisi. Myös julkinen valta on ymmärtänyt tämän ja heinäkuussa julkaisussa Euroopan unionin politiikan painopisteiden arvioissa mainittiin unionin jäsenyyden ensimmäistä kertaa vain mahdollisuutena, eikä enää päämääränä kuten aina aiemmin, Reinmann kertoo.

Suurin haaste niin sveitsiläiselle kuin norjalaisellekin hyvinvointivaltiolle on Euroopan unionin suunnittelema palveludirektiivi. EEC alue koostuu 28 jäsenmaasta, eikä Åsheimin mukaan ole realistista olettaa, että yritysten kotimaat voisivat hoitaa näiden toiminnan valvonnan kaikissa muissa maissa.

- Meillä Norjassa on jo nyt ongelmia yritysten kanssa, jotka maksavat työntekijöilleen aivan liian matalaa palkkaa aivan liian pitkistä työpäivistä. Näyttääkin siltä, että tällä palveludirektiivillä halutaan saada kaikki unionissa työskentelevät kilpailemaan keskenään siitä, kuka tekee työt halvimmalla, Åsheim arvelee.

Yhteinen talouspolitiikka hirvittää

- Elämä Norjassa saattaa näiden kommenttien valossa kuulostaa hiukan liian masentavalta. Olemme kuitenkin kaiken kaikkiaan hyvä esimerkki siitä, että elämä on mahdollis-

ta myös unionin ulkopuolella, naurahtaa Åsheim lueteltuaan lähes tunnin ajan Euroopan unionin maalleen aiheuttamia vaikeuksia.

Hänen mukaansa parasta unionin ulkopuolella pysymisessä on ollut mahdollisuus olla erimielisiä asioista. Norjalaiset toimivatkin usein käytännössä muiden pohjoismaiden äänitorvena kun nämä eivät voi poiketa unionin virallisesta kannasta. Norja ei myöskään ole osa unionin rikkaiden siirtomaiden blokkia ja on voinut esimerkiksi määritellä omat sisältönsä Sri Lankan rauhanturvaoperaatiosta ja kertoa mielipiteensä ympäristölakien alisteisuudesta talouden lainsäädännölle. Myös Sveitsissä omaa ulkopoliittikkaa pidetään etuna, mutta eniten vastustetaan kuitenkin yhteiseen talouspolitiikkaan sitoutumista.

- Jos liittyisimme unioniin, meidän pitäisi nostaa veroprosenttiamme nykyisestä 7,6 prosentista vähintään 15 prosenttiin. Vaikka sveitsiläiset vaatisivat veroprosentin alentamista, ei sitä kuitenkaan voitaisi laskea kuin korkeintaan 14 prosenttiin, Reimann laskee. Hänestä kuitenkin taloudellinen yhteistyö voisi tietyin ehdoin tulla kyseeseen, mutta keskuspankin päätösvaltaan alistuminen ei missään tapauksessa.

Myös Norjassa kynnys yhteiseen talouspolitiikkaan sitoutumiselle on korkea.

- Norjalaisille valta päättää omasta rahapolitiikasta on erittäin tärkeä. Mielestäni Euroopan yhteinen talous on suurin piirtein yhtä järkevää kuin olisi pitänyt yhteistä termostaattia asunnoissa, joista yksi sijaitisi Barcelonassa, toinen Vilnassa ja kolmas Frankfurtissa, kiteyttää Åsheim.

Kansalaisjärjestöt liikkeellä Suomen EU-puheenjohtajakaudella

Helsingin ASEM-kokouksen yhteydessä pidettyjen kansalaisjärjestöjen järjestämien tapahtumien tapaan ovat myös järjestöt myös muualla maassa ryhtymässä erilaisien tapahtumien järjestelyihin. Suurimassa osassa EU:n virallisia ja epävirallisia kokouksia ei juurikaan yllätä kovin konkreettisiin asioitten käsittelyihin, ovat kansalaisjärjestöt nostamassa keskusteluun asioita, jotka vaativat toimia kuten uusliberalistisen politiikan aiheuttamat ongelmat, työttömyys, lisää-

tyvä köyhyys ja EU:n militarisointi.

Pohjois-Suomessa mielenosoitus maanantaina 2.10.

Laaja joukko kansalaisjärjestöjä on suunnitellut mielenosoitusta Kittilään EU:n puolustusministereiden kokoontuessa 2. lokakuuta Kittilässä. Mukana ovat ainakin Suomen Rauhanpuolustajien Oulun ja Lapin piirit, VEU:n Kemi-Tornion toimintaryhmä, Lapin Vasemmistonuoret, Lounais-

Lapin Vihreät naiset, Kemin demokraattiset naiset sekä SKP:n Lapin ja Oulun piirijärjestöt.

Alustavan suunnitelman mukaan linja-auto lähtee Oulusta 9.30 - Kemin linja-autoasema 11.00 - Tornion linja-autoasema 11.30 - Ylitornion linja-autoasema 12.45 ja Kittilä n. 15.30.

Mielenosoitus alkaa kello 16.00 ja paluumatkalle lähdetään noin kello 18.00. Lisätietoja saa Kaarina Pistokoskelta 040-5726994.

Huippukokous Lahdessa - myös mielenosoitusta valmistellaan.

Lahdessa järjestetään epävirallinen huippukokous 20.10. VEU:n Lahden toimintaryhmä kutsuu kaikkia kiinnostuneita ihmisiä ja järjestöjä mielenosoitusta valmistelemaan kokoukseen keskiviikkona 27.9. kello 18.00 Teatteri Vanhaan Jukoon, Vesijärventie 16. Mielenosoituslupa on jo poliisilta hankittu.

Tampereella kokoontuvat ulkoministerit 27.-28.11.

Pirkanmaalla toimivien kansalaisjärjestöjen ja -liikkeiden paikalliset toimintaryhmät keräävät jo osanottajia järjestelytoimikuntaan. Tarkoitus on suunnitella tapahtumia ja mielenosoitusta ulkoministerien tapaamisen yhteyteen. Mielenosoituksen ajankohta täsmentyy yhteisessä kokouksessa lähiaikana.

VEU toimii Himangalla

Anttiroikot aatteen, sivistyksen ja isämaan asialla

Pääministeri Esko Ahon oma maakunta Keski-Pohjanmaa oli vahvasti EU-jäsenyyttä vastaan, kun asiasta äänestettiin vuonna 1994. Maakunnassa toimikin aktiivinen VEU:n ryhmä, alaosasto. Se oli syntynyt spontaanisti opintopiiristä. Kun ryhmän jäsenet löysivät valtakunnallisen järjestön, he liittyivät siihen.

Vastaavasti aktiiviset ihmiset olivat perustaneet Himangalle, Keski-Pohjanmaalle, oman ryhmänsä. Ryhmä liittyi sitten maakunnalliseen ja valtakunnalliseen toimintaan.

Himanka tunnetaan poliittiselta väriltään poikkeuksellisen punaisena kuntana muutoin Maalaisliiton – Keskustapuolueen – Keskustan hallitsemassa maakunnassa.

–Poliittinen väri tai tausta eivät kuitenkaan millään tavoin estäneet yhteistyötä, VEU Keski-Pohjanmaan hallituksen jäsen ja sihteeri Ritva Anttiroiko muistelee.

–Puheenjohtajana meillä Himangalla oli Keskustapuolueen piirin toiminnanjohtajanakin toiminut Heikki Kinaret, ja muun muassa me Heimon kanssa tunnustamme puolestamme ihan kunnan punaista väriä.

Ritva ja Heimo Anttiroikolle vasemmistoaate ja EU-jäsenyyden vastustaminen olivat yhtä luonnollisia asioita.

–Täällä Himangalla on ollut teollisuutta. Kaksikin sahaa yhtä aikaa. Ja satama, merenkulkua siis, Heimo Anttiroiko kertoo. Hän on nähnyt paikkakunnan omiakin laivoja toiminnassa.

–Ne olivat vanhan talonpoikaipurjehduksen perua. Yhteydet täältä muun muas-

sa Tukholmaan olivat vilkkaita. Umpiossa ei olla eletty.

Työväenkulttuuria

–Toiminta Ykspihlajan työväentalolla oli vilkasta ja vilkastahan se on edelleen, tietävät Anttiroikot.

–Työväentalolla saattoivat olla menossa yhtä aikaa kolme kolme harjoitusta. Painijat harjoittelivat salin keskilatilla, näyttämöllä oli menossa näytelmän harjoitukset ja puheutumistilassa harjoitteli orkesteri.

Se oli työväenkulttuuria. Anttiroikot osallistuivat siihen lähinnä musiikin kautta. Ritva laulajana kuoroissa, mutta Heimon jopa koko elämäntyö painottuu musiikkiin.

–Musiikki kiinnosti minua jo pikku poikana. Sain jostakin huuliharpan ja opettelin soittamaan. Sitten olen soittanut muun muassa hannuria, klarinettia ja saksofonia. Useissakin kokoonpanoissa yhtä aikaa. Niin Ykspihlajan isossa orkesterissa kuin tanssiorkesterissakin. Kuorojakin olen johtanut, kuten Kokolan Työväen Laulajia ja Himangan Työväen Laulajia, Heimo kertoo.

Heimo oli myös arvostettu säestäjä. Sattui muutamankin kerran, että Arja Saijonmaa oli maakunnassa. Paikalla oli Suomen tunnetuimpia harrasteita, mutta nämä kieltäytyivät soittamasta kylmiltään Mikis Theodorakisen musiikkia. Olisi pitänyt saada edeltä käsin harjoitella. Musiikki oli oudonlaista.

Toiset sanoivat, että tuo mies osaa, ja niin Saijonmaa sitten pyysikin Heimoa, jolta tosiaan säestäminen sujui.

–Etuani oli nopea nuotin-

lukutaito, Heimo myöntää.

Musiikin teorian Heimo oli oppinut osin Ykspihlajan Työväen Soittajissa ja erityisesti sitten orkesterinjohtajakursseilla. Heimo toimikin Ykspihlajan soittokunnan kakkosjohtajana ja useita vuosia myös orkesterin johtajana. Himangalle palattuaan hän perusti sinnekin kuoron.

Musiikin esittämisessä olisi jo ollut kovasti kulttuuriuraa yhdelle ihmiselle, mutta Heimo Anttiroiko on kuitenkin parhaiten tunnettu laulujen tekijänä, niin säveltäjänä, sovittajana, sanoittajana kuin kääntäjänäkin. Tuotanto on kappalemäärissä laskien satoja.

Ritva on jälkikäteen keräilyt Teostoa varten lauluja, ja siellä niitä on nyt noin 170. Teostoa varten pitäisi tavoittaa myös kappaleen syntyyn vaikuttanut sanoittaja, ja se estää monien laulujen Teostolle ilmoittamisen.

–Tein musiikkia ja sanoituksia usein tarpeen mukaan. Kun jokin yhtye tarvitsi musiikkia tai teatteri lauluja, niin olin käytettävissä.

Yhden kerran Ykspihlajan näyttämö valmisteli Arvo Salon *Mustalaisoperetin* esittämistä. Se oli esitetty aiemmin Kuopiossa, mutta Kuopiosta ei löytynyt kukaan laulujen nuotteja. Ne olivat kerta kaikkiaan hukassa. Tällöin ohjaaja määräsi, että ongelmasta selvitään sillä, kun Heimo säveltää operetin uudestaan.

–Ei siellä työväentalolla tai iltamissa tiukkapipoja oltu. Huumoria viljeltiin ja romantiikkaakin, toki vankempaakin asiaa oli joukossa, Heimo muistelee.

Heimo teki työväenlaulujen, teatteri- ja soittokuntamusii-

kin lisäksi lyyrisiä lauluja ja sävellyksiä. Vähemmän varsinaista tanssimusiikkia. Aika paljon hän on säveltänyt Einar Vuorelan ja Eino Leinon runoihin. Tunnetuin käännösteksti lienee *Partisaanivalssi*, puolankielestä. Sen tekemisessä oli apuna Ykspihlajassa työskennellyt puolalainen kaveri, joka käänsi tekstin venäjäksi, josta Heimo pystyi sen suomentamaan. Heimo oli opiskellut venäjää omin päin ja sodanaikaisen rakennustyömaan venäläiset sotavangit olivat myös opettaneet.

Sata laulua ja lukupiiri

Syyskesällä ilmestyi Heimo Anttiroikon lyyrisistä lauluisista kirja, joka oli Ritva Anttiroikon vetämän työryhmän aikaansaannos. Tarkemmin sanottuna tähän kirjaan on koottu sata Heimon työtä. Aiheina kotiseutu, luonto, koko ihmiselämän kirjo.

On siis kovin monipuolinen mies tämä Heimo Anttiroiko. Sanoittajan lahjat lienevät syntyneet sitä kautta, että Heimo on himolukija.

–Kehitin sellaisen pikalukutavan ja luin aikoinaan kaiken eteen sattuvan.

–Meillä harrastettiin perheen sisällä myös paljon äänen lukemista, vaikka lapset olivat jo isoja. Joku, useimmiten Heimo, luki ääneen jostain kirjaa, ja toiset kuuntelivat. Tai saattoi joku tehdä samalla kotitöitä. Kuuntelijoita oli aikuisten lisäksi parhailaan viisi omaa lasta, Ritva kertoo kotielämästä.

–Kaikki lapset ja lastenlapsetkin ovat musikaalisia. Meillä olikin myös esiintyvä perheyryhmä. Nyt lapset ovat ympäriinsä maailmalla. Yhteensä lapsia ja lastenlapsia on 17,

Ritva-äiti lisää.

–Kun luettiin, niin myös keskusteltiin. Joskus väiteltiin maailman asioista kivaastikin, Anttiroikot kertoivat kasvatusten menetelmästään.

Lopuksi taasen keskustelumme Anttiroikojen kanssa palaa integraatioon ja maailman kehitykseen. Heimo ihaillee Karl Marxin tutkijan ja ennustajan taitoja. Siis tämän analyysiä kapitalistisesta yhteiskunnasta. Heimo on havainnut, että aivan viime aikoina monet ei-vasemmistolaisetkin tutkijat ovat alkaneet arvostaa Marxia tiedemiehenä. Niin sanottu reaalisosialismi on sitten toinen asia.

–Olin jo 70-luvulla EEC-sopimusta vastaan. Sopimuksen nähtiin tuovan mukanaan pinnallisen krääsäyhteiskunnan ja muun muassa heikentävän kansanvaltaa. Siten oli aivan selvää, että ryhdyin vastustamaan myös EU-jäsenyyttä heti, kun hankkeen pääkohdat selvisivät. Vaikka eihän kansalle totuutta kerrottu ja vastoin perustuslakiammekin liittymisen tapahtui.

–Lakia, Suomen perustuslakia, pitäisi noudattaa myös silloin, kun eduskunta päättää EU:n perustuslain hyväksymisestä. Perustuslakiamme aiotaan rikkoa tälläkin kertaa, ja varmaan tämänkin alueen edustajat hyväksyvät sen vastaan panematta, pahoittelee Heimo Anttiroiko, pian 80 vuotta täyttävä aktivisti.

Mauri Nygård

Ritva ja Heimo Anttiroiko

Poliisit näyttivät ASEM-mielenosoituksessa mitä verorahoilla saa.

J.P. VÄISÄNEN

ASEM-mielenosoitus Poliisin toiminnasta kymmeniä kanteluja

Helsinki 2006-verkoston järjestämän noin 3000 osanottajan rauhanomaisen mielenosoituksen ja verkostoon kuuluvien kansalaisjärjestöjen järjestämien kymmenien seminaarien ja keskustelutilaisuuksien lisäksi syntyi Helsingin Asem-kokoukseen liittyen etupäässä poliisin toimesta ja provosoimana väkivaltaisia muotoja saanut yhteenotto. Tämä mellakaksi kutsuttu tapahtuma on saanut suhteetomat mittasuhteet tiedotusvälineissä. Tiedotusvälineet ovat kuitanneet tuhansia ihmisiä koonneet asiasällöltään tärkeät kansalaisjärjestöjen järjestämät tapahtumat parilla rivillä ja suurimmalta osalta vaiet.

Pieni parin- kolmenkymmenen hengen anarkisteiksi itseään kutsuvan porukan toimesta järjestetty mielenosoitukseksi kutsuttu tapahtuma sai valtavat mittasuhteet poliisin toimesta. Useiden satojen poliisien voimin saarrettiin paitsi pieni mielenosoittajien joukko, myös parisataa tapahtumaa seuraamaan tullutta ja lisäksi aivan viattomia ohikulkijoita. Poliisi pidatti noin 130 henkilöä, joista siis suurin osa oli asiaan kuulumattomia henkilöitä. Piirityksen jälkeen, joka kesti useita tunteja poliisi vielä riehui pitkin Mannerheimintietä pelotellen ihmisiä muun muassa koirien avulla. Poliisin toiminnasta onkin tehty eduskunnan oikeusasiamiehelle kymmeniä kanteluja.

Viranomaiset suunnittelivat

"mellakan" etukäteen

Kaikesta päätellen ja poliisin itsensä jälkikäteenkin kertomana

näyttää siltä, että "mellakka" suunniteltiin poliisin ja muiden viranomaisten taholta etukäteen. Odotettavissa olevista tapahtumista jumputettiin tiedotusvälineissä ennakkoon ainakin viikko ennen tapahtumia ja näin peloteltiin ihmisiä osallistumasta mielenosoituksiin. Jo yksistään satojen poliisien kokonainen torjumaan mitättömän pienen provokatorisesti nettisivuilla esiintyneen anarkistiporukan mielenosoitusta osoittaa, että tapahtuman oli viranomaisten puolelta ennakkoon suunniteltu. Vastuun tästä kantaa viimekädessä hallitus, joka on antanut poliisin toiminnalle täyden tukensa.

Poliisi sotki tiedotustoimin-

nallaan tehokkaasti pienen anarkistiryhmän toiminnan kymmenien kansalaisjärjestöjen muodostaman Helsinki 2006-verkoston järjestämiin tapahtumiin. Helsinkiläinen ylikomisario valehteli Ilta-Sanomissa 9.9. väittäen, että Helsinki 2006-verkoston järjestämiin tapahtumiin ei olisi ollut muka löytynyt järjestäjää ja näin leimasi sen räihinäporukaksi. Tosiasia on, että poliisille informoitiin hyvissä ajoin kaikki tarpeellinen ja poliisin edustaja osallistui jopa verkoston kokoukseen.

Arto Viitaniemi

Miksi Vanhasen hallitus pakkosyöttää EU- perustuslakia?

Eduskunta käsittelee syksyn aikana ehdotusta Euroopan unionin perustuslaiksi. Pääministeri Matti Vanhasen hallitus haluaa Suomen olevan kärkijoukossa muuttamassa unionia yhä keskitetyimmäksi ja vahvemmaksi toimijaksi. Samalla vähäinen kansallinen itsenäisyytemme ohenee entisestään.

Suomen kansalta eduskunta ei ole saanut EU-valtakirjaa. Kansanäänestyksen kohteena vuonna 1994 oli liittyminen unioniin, joka oli tyystin erilainen kuin se on nyt ja ennen kaikkea täysin erilainen kuin se, millaiseksi perustuslaki sen muuttaisi. Vuonna 1994 Suomen kansalle annettiin harhaanjohtava kuva unionista. Näin saatiin annetuista äänistä niukka enemmistö liittymisen puolelle.

Miksi pääministeri ja koko hallitus Kokoomuksen tuella ajaa EU-perustuslakia kiireellä eteenpäin, vaikka se ei voi tulla koskaan sellaisenaan voimaan? Vastaus on selvä. Erityisesti pääministeri Vanhanen, mutta myös muu suurten puolueiden johto haluavat, että EU ei ole millään tavalla maaliskuun 2007 eduskuntavaalien asialistalla. Kun kelvoton perustuslaki runnotaan läpi eduskunnassa syksyn 2006 aikana, nämä poliitikot voivat vaalikeskusteluissa ohittaa jälleen EU-asiat ja erityisesti perustuslain todeten vain, että asia on jo eduskunnan päätöksellä ratkaistu.

Kansanvallan tila Suomessa on hälyttävän heikko. Puheet ja teot ovat ristiriidassa. Kansaa kuulematta kansallinen päätösvalta on annettu pääosin maamme rajojen ulkopuolelle ja lisää ollaan antamassa. Vaalikeskusteluissa puhutaan pienistä asioista, mutta kansaamme koskeva suuri ratkaisu ohitetaan täydellisesti.

EU:n perustuslaki pitää siirtää seuraavan eduskunnan käsiteltäväksi. Asiasta tulee tehdä eduskuntavaalien tärkein teema. Tällöin kansa voi valita eduskuntaan ne päättäjät, jotka se haluaa ratkaisemaan tämän lähiaikojen tärkeimmän asian. Kun kansanäänestystä ei haluta järjestää, tulee eduskuntavaaleista tehdä EU-jäsenyys- ja perustuslakivaalit.

Aikaa EU-perustuslain käsittelemiseen vasta eduskuntavaalien jälkeen on, koska useat maat ja erityisesti Ranska sekä Hollanti viivyttävät sen käsittelyä vielä pitkään. Perustuslaki tuskin tulee edes koskaan voimaan. Vastustus koko epäonnistunut EU-hanketta kohtaan kasvaa päivä päivältä. Ilman kansojen tukea se ei voi jatkaa entiseen tapaan.

Euroopan kansat ansaitsevat parempaa kuin Brysselin valtavan byrokratian ja yhä enemmän kansoista etäännyneen EU:n. Kansainvälinen yhteistyö itsenäisten valtioiden välillä on välttämätöntä ja järkevää mm. ympäristö-, tutkimus- ja eräillä kauppapolitiikan aloilla. Sen sijaan pienet, ihmisiä koskevat asiat on jätettävä kansallisella tasolla päätettäväksi. EU-perustuslaki siirtäisi 113 uutta asiakokonaisuutta kansalliselta tasolta unionin byrokratiassa päätettäväksi, mutta ei palauttaisi yhtään takaisin. Tämä on järjetöntä.

Pääministeri Matti Vanhanen oli aiemmin EU-kriittinen ja vielä keuhkolla 2003 hän vaati kansanäänestystä EU-perustuslaista. Nyt hän on yksi Suomen EU-intoisimmista poliitikoista. Hänen puolueensa kenttäväki on eri linjalla, mutta hän ja muut EU-intoiset puoluejohtajat pilkkaavat jäsenistöään ja kansan laajojen rivien mielipiteitä. Tämä on surullista. Isänmaa on vaarassa.

Toimi Kankaaniemi
Kansanedustaja

Saajan tilinumero, saaja Mottagarens kontonummer, mottagare		TILISIIRTO GIRERING		KUITTI KVITTO	
Sampo 800015-926663		Jäsenmaksu, sis.lehden	17 €	Saaja ja maksaja Mottagare och betalare	
Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry		Opiskelijat, työttömät	8,50 €		
Mäkelänkatu 62 C		Perhejäsenmaksu	34 €		
00520 Helsinki		Kannatusmaksu			
		Huom! Kirjoita selvästi nimi, osoite, maksulaji, summa sekä vuosi			
Maksaja Betalare		Viesti Meddelande			
Allekirjoitus Underskrift		Vitenumero referensnummer		Vitenumero Referensnummer	
Tilityt n:o Från konto nr		Eräpäivä Förfalldag	€	€	
		Tilille n:o Till konto nr			
		Tilityt n:o Från konto nr			

EU vs. kansainvälinen solidaarisuus

Moni ehkä vielä muistaa sen ajan, kun Pohjoismaissa oli hyvinvointiyhteiskunnan lisäksi myös kansainvälinen solidaarisuusaate. Pohjoismaissa tuettiin aktiivisesti mm. kamppailua Etelä-Afrikan apartheid-hallintoa vastaan. Vietnamin-sotaa kritisoitiin jopa hallitus tasolla ja palestiinalaisillekin toivottiin omaa valtiota.

Eräs väsymättömistä ja äänekäimmistä kansainvälisen solidaarisuuden puolestapuhuja oli Olof Palme (1927 – 1986). Hänestä tuli elinaikanaan elävä symboli siitä kuinka pienet valtiot voivat rohkeasti puhua ja toimia kansainvälisessä politiikassa oikeudenmukaisuuden puolesta. Valitettavasti Palmen kuolemasta on muodostunut merkkipaalu Pohjoismaiden itsenäisen solidaarisuuden loppumiseen.

Palmen murha osui aikaan, jolloin kylmän sodan loppunäytös oli alkanut. Samaan aikaan alkoivat uudet tuulet puhaltaa Pohjoismaissa, vaikka näkyvät tulokset alkoivat tulla vasta 90-luvun alussa. Kansainvälisen solidaarisuuden sijaan alettiin pikkuhiljaa puhua "Euroopan yhdentymisestä".

Kun Ruotsi ja Suomi olivat liittyneet EU:hun alettiin varovasti viljellä termiä EU:n "yhteisestä ulkopoliitikasta". Näinä päivinä puhutaan EU:n yhteisestä "turvallisuus- ja ulkopoliitikasta".

Mitä nämä kauniilta kuulostavat termit tarkoittavat käytännössä?

Maailmassa on kylmän sodan loppumisesta huolimatta vielä lukuisia konflikteja ja epädemokraattisia maita. Eli tilausta olisi kansainväliselle solidaarisuudelle, rauhantyoille ja konfliktien sovittelulle. Mutta rauhan- ja ihmisoikeusjärjes-

töjen aktiivit voivat törmätä yllättäen työssään EU:n yhteiseen linjaan. EU:ssa nimittäin tuntuu olevan käytäntö, että tietyillä jäsenvaltioilla on enemmän painovaltaa "EU:n yhteisen ulkopoliitiikan linjaan" suhteessa tiettyihin maihin. Varsinkin entisillä siirtomaaisännillä vaikuttaa olevan entisiin siirtomaihinsa enemmän sananvaltaa kuin muille jäsenvaltioilla.

Otetaan kuvitteellinen esimerkki. Länsi-Afrikassa sijaitsevassa maassa tapahtuu sotilasvallankaappaus. Suomalaiset rauhan- ja ihmisoikeusjärjestöt toivovat Suomen tuomitsevan kaappauksen. Suomi toimii kuitenkin yhteisen EU-linjan mukaan, jossa maan entinen siirtomaaisäntä vesittää liian voimakkaat sanamuodot.

Miten olisi käynyt Etelä-Afrikan apartheid-hallinnon kaatumiselle, jos se olisi onnistunut sinnittelemään 2000-luvulle? Olisiko ANC:lle herunut solidaarisuutta ja tukea enää?

Myös suurvaltojen sodatkaan eivät ole loppuneet. Tälläkin hetkellä Afganistanissa ja Irakissa yhdysvaltalaiset ja eurooppalaiset sotilaat sotivat täyttä päätä ja rauhaa ei ole näköpiirissä.

Vietnamin-sotaa mm. Palme vastusti näkyvästi, mutta ainakin se on varmaa, ettei EU lähde arvostelemaan Irakin sotaa, sillä osa jäsenvaltioista on siellä mukana sotimassa. On myös hankalaa näinä "Euroopan yhdentymisen" aikoina muidenkin kuin sodassa olevien EU maiden tuomita sotaa.

Mitä EU:n "yhteinen turvallisuuspolitiikka" tuo sitten tullessaan? Sitä voi vain pelätä.

Ari Sardar

Olof Palme oli pohjoismaalaisen solidaarisuuskäsityksen vankkumaton tukipilari.

Kansalaisaktivistin näkemyksiä EU:sta ja Pohjoismaalaisesta solidaarisuudesta

Seuraavassa pitkänlinjan kansalaisaktivistin Thomas Wallgrenin mietteitä Pohjoismaiden solidaarisuudesta ja EU:n ulkopoliitikasta.

Viekö ns. EU:n yhteinen ulkopoliitiikka pohjan Pohjoismaalaiselta solidaarisuusperinteeltä?

- Pohjoismaiden oma, riippumaton reilun pelin ääni uhkaa tietenkin hävitä maail-

manpolitiikasta jos ja kun EU:n yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka syvenee. Onneksi prosessi ei etene kovin nopeasti.

Meillä on edelleen mahdollisuuksia omille aloitteille ja näkemyksille Pohjoismaissa ja sille, että niitä nostetaan kansainvälisen huomion kohteeksi. Halosen rooli Maailman työjärjestö ILO:n globalisaatio-

työryhmän yhtenä vetäjänä ja mm. Tuomiojan vetämä Helsinki-prosessia ovat hyviä esimerkkejä siitä että Suomi ei ole kokonaan menettänyt pohjoismaista rooliaan kansainvälisessä politiikassa.

Miten yhteinen EU:n ulkopoliitiikka ylipäänsä vaikuttaa Suomen ulkopoliitiikan linjaan?

- Tärkein vaikutus on liit-

toutumattomuudesta luopumisen prosessi, joka on edennyt aika pitkälle. Siinä tapahtuu siirtyminen yhteistyövaraisen turvallisuuspolitiikan peruslinjasta asevaraiseen linjaan. Se on kyllä iso muutos.

Oletko törmännyt siihen, että EU:ssa entisillä siirtomaaisännillä on etuoikeus määritellä EU:n ulko- ja kauppapolittiset suhteet entisiin siirtomaihin -

ennen kaikkea Ranskan ja Iso-Britannian suhteen?

- Tähän olen törmännyt ennen kaikkea ulkopoliitikassa. Kauppapolitiikassa iso ongelma koskee yritysten, ennen kaikkea suurten yritysten, ylimitoitettua vaikutusvaltaa.

Ari Sardar